

Sygn. I C 1227/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Lidia Kopczyńska
Protokolant:	Olga Olech

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2017 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa

(...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko

(...) w C.

o zapłatę

orzeka:

1. zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 4 190 91 zł (cztery tysiące sto dziewięćdziesiąt złotych dziewięćdziesiąt jeden groszy);
2. w pozostałym zakresie umarza postępowanie w sprawie;
3. zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 6 633 zł (sześć tysięcy sześćset trzydzieści trzy grosze) tytułem zwrotu kosztu procesu.

Sygn. akt I C 1227/16

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego R. B., złożył do tut. sądu w pozew w którym, wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) w C. kwoty 36.314,28 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 1.630,80 zł od dnia 16 marca 2015 r. do dnia zapłaty,
- 1.274,40 zł od dnia 20 marca 2015 r. do dnia zapłaty,
- 2.538,00 zł od dnia 23 marca 2015 r. do dnia zapłaty,
- 2.548,80 zł od dnia 27 marca 2015 r. do dnia zapłaty,

- 285,12 zł od dnia 11 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty,
- 2.548,80 zł od dnia 18 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty,
- 2.538,00 od dnia 20 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty,
- 190,08 zł od dnia 16 maja 2015 r. do dnia zapłaty,
- 356,40 zł od dnia 16 maja 2015 r. do dnia zapłaty,
- 2.538,00 zł od dnia 21 maja 2015 r. do dnia zapłaty,
- 4.147,20 zł od dnia 8 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty,
- 2.538,00 zł od dnia 18 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty,
- 356,40 zł od dnia 22 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty,
- 2.538,00 zł od dnia 29 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty,
- 516,60 zł od dnia 2 lipca 2015 r. do dnia zapłaty,
- 2.538,00 zł od dnia 12 lipca 2015 r. do dnia zapłaty,
- 4.503,60 zł od dnia 1 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty,
- 2.538,00 zł od dnia 14 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty,
- 190,08 zł od dnia 22 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty,

tytułem zapłaty za dostawę materiałów medycznych zużywalnych, sprzętu jednorazowego użytku oraz usług serwisowych. Ponadto powód wnosił o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że strony w dniach - 30 lipca 2013 r. i 7 listopada 2014 r. zawarły umowy, których przedmiotem była dostawa sprzętu jednorazowego użytku i materiałów zużywalnych do Pracowni Hemodynamicznej wymienionych w zestawieniu asortymentowo – wartościowym stanowiącym załącznik nr 1 do umów oraz usługi serwisowe. Z tytułu dostawy i wyświadczonych usług powód obciążył pozwanego fakturami VAT z terminem płatności 30 dni od daty wystawienia poszczególnych faktur VAT nr (...).

Powód wykonał w/w zobowiązanie, zaś pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości oraz formy i sposobu zapłaty. Wzywany do dobrowolnej zapłaty, nie negując zasadności roszczeń, dotychczas nie zapłacił należności. (pozew – k. 2-5 akt)

W dniu 13 września 2016 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Ciechanowie wydał nakazą zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniając powództwo w całości. (nakaz zapłaty – k. 113-113v akt)

W ustawowym terminie pozwany (...) złożył sprzeciw od w/w nakazu zapłaty w którym zaskarżył go w całości. Pozwany nie kwestionował istnienia zobowiązania, wskazał, że żądanie powoda co do zasady jest uzasadnione, a opóźnienia w płatnościach wynikają z jego bardzo trudnej sytuacji finansowej, bowiem wpływy z NFZ nie wystarczają na uiszczenie bieżących należności. W związku z powyższym postulował zawarcie ugody i wnosił o rozłożenie przez sąd świadczenia na 5 równych miesięcznych rat oraz wnosił o nieobciążanie go kosztami postępowania na podstawie art. 102 KPC z uwagi na brak środków do ich poniesienia. (sprzeciw - k. 115-118 akt)

W piśmie z dnia 25 grudnia 2016 r. (data nadania w placówce pocztowej) powód założył odpowiedź na sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty, w którym to popierał powództwo w całości i oświadczył, iż nie wyraża zgody na rozłożenie należności na raty oraz nieobciążanie poznanego kosztami postępowania. (pismo – k. 129-131 akt)

Natomiast w związku ze splatą przez pozwanego po wytoczeniu powództwa, tj. w dniu 9 grudnia 2016 r. kwoty 18.157,14 zł i w dniu 30 grudnia 2016 r. kwoty 18.157,14 zł powód w piśmie z dnia 7 stycznia 2017 r. (data nadania w placówce pocztowej) - przed rozpoczęciem rozprawy - cofnął pozew w tym zakresie oraz wnosił o umorzenie w tej części postępowania. Ponadto skapitalizował odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczenia od poszczególnych kwot składających się na należność główną, a wynikających z wystawnych przez siebie faktur VAT od dnia wymagalności do dnia zapłaty i wniósł o zasądzenie z tego tytułu kwoty 4.190,91 zł. Powodowa spółka oświadczyła ponownie, że nie wyraża woli zawarcia ugody z pozwanym. W jej ocenie działania pozwanego od chwili wniesienia pozwu miały wyłącznie na celu przedłużenie postępowania, a pozwany od chwili zaistnienia sporu nie przejawiał jakiegokolwiek woli jego polubownego rozwiązania. Wniosek pozwanego o rozłożenie jego zadłużenia na 5 równych miesięcznych rat oraz nieobciążanie go kosztami procesu z uwagi na trudną sytuację finansową, przy jednoczesnej zapłacie kwoty należności głównej wynikającej z wystawionych faktur VAT, w ocenie powoda nie zasługują na uwzględnienie – stały się one bezprzedmiotowe oraz przeczą rzekomej trudnej sytuacji finansowej szpitala. (pismo – k. 137-139 akt)

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie przeprowadzonych postępowań o udzielenie zamówień publicznych w trybie przetargu nieograniczonego na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 z późn. zm.) powód (...) S.A. z siedzibą w W. zawarł z pozwanym (...) w C. w dniach - 30 lipca 2013 r. i 7 listopada 2014 r. umowy, których przedmiotem była dostawa sprzętu jednorazowego użytku i materiałów zużywalnych do Pracowni Hemodynamicznej wymienionych w zestawieniu asortymentowo – wartościowym stanowiącym załącznik nr 1 do umów oraz świadczenie usług. Umowy miały obowiązywać odpowiednio - w okresie 2 lat i 18 miesięcy od dat ich zawarcia. Zgodnie z warunkami płatności ustalonymi przez strony w umowach (§ 4 pkt 1), za dostarczony towar i wyświadczone usługi pozwany miał uiszczać należność w terminie 30 dni od daty wystawienia poszczególnych faktur VAT.

dowód: KRS powoda – k. 9-17 akt, KRS pozwanego – k. 120-121 akt, umowy wraz z aneksem i załącznikami - k. 100-110 akt

Powód realizował zlecenia zgodnie ze zgłoszeniami składanymi przez pozwanego. Po dostarczeniu towaru i wykonaniu usług powód wystawił faktury VAT na łączną kwotę 36.314,28 zł, w tym:

- faktura VAT nr (...), z dnia 12 lutego 2015 r. na kwotę 1.630,80 zł,
- faktura VAT nr (...), z dnia 16 lutego 2015 r. na kwotę 1.274,40 zł,
- faktura VAT nr (...), z dnia 19 lutego 2015 r. na kwotę 2.538,00 zł,
- faktura VAT nr (...), z dnia 23 lutego 2015 r. na kwotę 2.548,80 zł,
- faktura VAT nr (...), z dnia 10 marca 2015 r. na kwotę 285,12 zł
- faktura VAT nr (...), z dnia 17 marca 2015 r. na kwotę 2.548,80 zł
- faktura VAT nr (...), z dnia 19 marca 2015 r. na kwotę 2.538,00 zł
- faktura VAT nr (...), z dnia 14 kwietnia 2015 r. na kwotę 190,08 zł
- faktura VAT nr (...), z dnia 14 kwietnia 2015 r. na kwotę 356,40 zł

- faktura VAT nr (...), z dnia 17 kwietnia 2015 r. na kwotę 2.538,00 zł
- faktura VAT nr (...), z dnia 7 maja 2015 r. na kwotę 4.147,20 zł
- faktura VAT nr (...), z dnia 15 maja 2015 r. na kwotę 2.538,00 zł
- faktura VAT nr (...), z dnia 21 maja 2015 r. na kwotę 356,40 zł
- faktura VAT nr (...), z dnia 28 maja 2015 r. na kwotę 2.538,00 zł
- faktura VAT nr (...), z dnia 1 czerwca 2015 r. na kwotę 516,60 zł
- faktura VAT nr (...), z dnia 10 czerwca 2015 r. na kwotę 2538,00 zł
- faktura VAT nr (...), z dnia 30 czerwca 2015 r. na kwotę 4503,60 zł
- faktura VAT nr (...), z dnia 13 lipca 2015 r. na kwotę 2.538,00 zł
- faktura VAT nr (...), z dnia 21 lipca 2015 r. na kwotę 190,08 zł

dowód: faktury VAT, zamówienia pozwanego, potwierdzenia nadania towaru przesyłką kurierską, karty pracy inżyniera serwisowanego – k. 20-99 akt

Pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości oraz formy i sposobu zapłaty. Wzywany do dobrowolnej zapłaty pismem z dnia 15 sierpnia 2015 r., nie negując zasadności roszczeń, do chwili wniesienia pozwu nie zapłacił należności

dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru - k. 18-19 akt

Po wniesieniu pozwu pozwany spłacił całość zadłużenia, tj. w dniu 9 grudnia 2016 r. kwotę 18.157,14 zł i w dniu 30 grudnia 2016 r. kwotę 18.157,14 zł tytułem zapłaty należności głównej.

dowód: potwierdzenia przelewów - k. 142-143 akt

W związku z powyższym powód skapitalizował odsetki od kwot wynikających z faktur VAT (łącznie kwota 36.314,28 zł) od dnia ich wymagalności do dnia odpowiednio - 9 i 30 grudnia 2016 r. i naliczył z tego tytułu kwotę 4.190,91 zł.

dowód: zestawienie skapitalizowanych odsetek - k. 140-141 akt

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a w szczególności: KRS powoda – k. 9-17 akt, KRS pozwanego – k. 120-121 akt, umów wraz z aneksem i załącznikami - k. 100-110 akt, faktur VAT, zamówień pozwanego, potwierdzeń nadania towaru przesyłką kurierską, kart pracy inżyniera serwisowanego – k. 20-99 akt, wezwania do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru - k. 18-19 akt oraz potwierdzeń przelewów - k. 142-143 akt

Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty dołączone do pozwu oraz złożone przez strony w toku procesu. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. Sąd uznał, iż dołączone dokumenty stanowią uzupełnienie dowodów i dlatego mogą stanowić podstawę do wydania w sprawie rozstrzygnięcia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Strony niniejszego procesu łączyły 2 umowy, których przedmiotem była dostawa i świadczenie usług i z tych też umów wynika roszczenie powoda. Zgodnie z art. 605 KC przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczenia częściami albo periodycznie, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzecz i do zapłacenia ceny. Zgodnie zaś z art. 750 KC do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Zgodnie z art. 734 § 1 KC i art. 735

§ 1 KC przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

W sprawie niniejszej bezspornym było, iż dostawca / usługodawca spełnił swój obowiązek i dostarczył sprzęt jednorazowego użytku i materiały zużywalne do Pracowni Hemodynamicznej oraz wyświadczył określone usługi, zaś odbiorca / usługobiorca je odebrał, lecz za wystawione faktury VAT nie uiszczył należności, mimo upływu terminu wskazanego w nich, a ustalonego zgodnie z treścią umów.

Dopiero w toku niniejszego postępowania w dniach – 9 i 30 grudnia 2016 r. pozwany spłacił całą kwotę należności głównej. Wobec zapłaty, powódowa spółka w toku postępowania cofnęła powództwo w tym zakresie i wniosła o umorzenie w tej części postępowania, z ponadto skapitalizowała odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczenia od poszczególnych kwot składających się na należność główną, a wynikających z wystawnych przez siebie faktur VAT od dnia wymagalności do dnia zapłaty i wniosła o zasądzenie z tego tytułu kwoty 4.190,91 zł.

Zgodnie z art. 203 §1 KPC pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Natomiast stosownie do treści art 203 § 4 KPC sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Sąd stwierdził, że z okoliczności sprawy nie wynika, by częściowe cofnięcie pozwu w niniejszej sprawie było sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzało do obejścia prawa, jak również nie wymagało zgody strony pozwanej, bowiem nastąpiło ono przed rozpoczęciem rozprawy, wobec czego należało uznać, iż powód skutecznie cofnął pozew w obrębie kwoty – 36.314,28 zł i w tym zakresie należało umorzyć postępowanie zgodnie z art. 355 KPC w zw. z art. 203 KPC, o czym orzeczono w pkt 2 sentencji wyroku.

Jak wskazano powyższej pozwany spłacił na rzecz powoda w dniu 9 i 30 grudnia 2016 r. jedynie kwotę należności głównej, nie uiszczył natomiast kwoty wygenerowanych przez siebie odsetek w związku z nieterminowym uiszczeniem należności głównej.

Zgodnie zatem z art. 481 § 1 KC jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzycielność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy (§ 2).

Mając na uwadze treść powyższego przepisu oraz skapitalizowanie przez powoda [wg. przepisów dot. odsetek za opóźnienie sprzed zmiany dokonanej ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 9 listopada 2015 r.) oraz po tej zmianie] odsetek od poszczególnych kwoty wynikających z nieuiszczonych przez stronę pozwaną w terminie faktur VAT składających się na należności główną od dnia ich wymagalności do dnia faktycznej zapłaty, żądanie te należało uznać za zasadne i uwzględnić oraz orzec jak w pkt 1 sentencji wyroku.

Sąd nie uznał natomiast za zasadne rozłożenia zasądzonej należności na raty. Możliwość taka wynika z art. 320 KPC, zgodnie z którym w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. W niniejszej sprawie pozwany spłacił całą należność główną w kwocie 36.314,28 zł w toku procesu. Tym samym sąd stwierdził, iż pozostała zasądzona kwota tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia w kwocie 4.190,91 zł jest stosunkowo niska, co wyraża przekonanie, iż pozwany w najbliższym czasie ją uiszczy, wobec czego zasądzenie jej w formie ratalnej było by niecelowe.

O kosztach procesu orzeczono w pkt 3 sentencji wyroku na podstawie art. 98 § 1 KPC. Zgodnie z powołanym artykułem strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W odniesieniu do odpowiedzialności z tytułu kosztów procesu, cofnięcie pozwu traktowane jest jako przegranie sprawy, chyba że wywołane było zaspokojeniem roszczenia powoda w toku procesu (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 stycznia 2003, I ACz 6/03, OSA 2003/9/40). W niniejszej sprawie należało uznać za przegrywającego sprawę stronę pozwaną, bowiem to ona dopiero w toku procesu uiszcza kwotę należności głównej, na poczet której składały się należności wymagające już we wrześniu 2015 r., tym samym zasadne było obciążenie jej kosztami w całości, na które to koszty składają się: opłata sądowa, którą uiszczył powód – 1.816,00 zł, koszty zastępstwa procesowego poniesione przez powoda w kwocie 4.800,00 zł tj. - wynagrodzenie radcy prawnego reprezentującego powoda, których wysokość wynika z przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 5 listopada 2015 r.) oraz 17,00 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o nieobciążanie go kosztami procesu, w którym powołał się on na treść art. 102 KPC. Przepis ten stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W przedmiotowej sprawie nie ujawnił się wypadek szczególnie uzasadniony. Stwierdzić bowiem należy, że to niesumiennie i oczywiście niewłaściwe postępowanie pozwanego doprowadziło do zainicjowania procesu i powstania związanych z nim kosztów. Pozwany prowadził proces w sposób nielojalny. Usiłował go przewlekać poprzez zaproponowanie zawarcia ugody. Następnie nie podjął w kierunku jej zawarcia żadnych czynności. Pozwany, z uwagi na swoje postępowanie, nie zasługuje więc na potraktowanie go w uprzywilejowany sposób, a w rezultacie na zwolnienie go z obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi. Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)